

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8016200576
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Berthotyová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8016200576.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne: HYDINA SLOVENSKO s. r. o., so sídlom: Lieskovská cesta 23/640, 962 21 Lieskovec, IČO: 45 300 950, zastúpená: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom: Dunajská 32, 811 08 Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103293350/2016 zo dňa 7. júna 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 4S/31/2016-143, zo dňa 8. marca 2018, ECLI:SK:KSP0:2018:8016200576.7 takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky z a m i e t a návrh žalobkyne na prerušenie konania z dôvodu začatia prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie.
- III. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

Daňový úrad Prešov (ďalej len „správca dane“) vydal podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „daňový poriadok“) rozhodnutie č. 102526891/2016 zo dňa 10. februára 2016 (ďalej len „rozhodnutie správcu dane“), ktorým určil žalobkyni rozdiel dane v sume 399.824,98 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012. Zároveň jej nepriznal nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 141.363,73 € a vyrubil jej daň v sume 258.461,25 €. Žalobkyňa podala voči tomuto rozhodnutiu odvolanie.

Žalovaný rozhodnutím č. 103293350/2016 zo dňa 7. júna 2016 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) potvrdil rozhodnutie správcu dane podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku.

K daňovému konaniu prišlo na základe výsledkov daňovej kontroly, ktorá bola uskutočnená správcom dane na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012. Daňová kontrola začala 17. decembra 2012, pričom k jej skončeniu prišlo doručením protokolu č. 20060209/2015 zo dňa 1. apríla 2015 žalobkyni. Protokol bol doručený 9. apríla 2015. Správca dane rozhodnutím č. 9712401/5/3085673/2013 zo dňa 26. júna 2013 daňovú kontrolu prerušil odo dňa 10 júla 2013 za účelom preverenia skutočností pre správne určenie dane prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácií. Z tohto dôvodu prišlo k požiadaniu českej daňovej správy, litovskej daňovej správy a poľskej daňovej správy o poskytnutie informácií týkajúcich sa dodávok tovaru. Listom č. 2010/904/ES zo dňa 11. decembra 2014 správca dane žalovanej oznámil pokračovanie v daňovej kontrole.

II. Konanie pred súdom

Žalobkyňa podala voči rozhodnutiu žalovaného všeobecnú správnu žalobu na Krajský súd v Prešove. Namietala primárne skutočnosť, že žalovaný nedostatočným spôsobom vyhodnotil skutkový stav a v rozhodnutiach orgánov verejnej správy nie je uvedené, ako sa vysporiadali s námietkami a dôkazmi žalobkyne. Navrhla, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove v postavení správneho súdu (ďalej len „správny súd“) rozsudkom, č. k. 4S/31/2016-143, zo dňa 8. marca 2018, ECLI:SK:KSPO:2018:8016200576.7 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“). V rozsudku správneho súdu okrem iného uviedol, že

- kontrola správcu dane sa zamerala na dodávky od spoločnosti Mirbes, s. r. o., toho času so sídlom na Popradskej 66, 040 11 Košice, IČO: 45 470 391. Vo vzťahu k tomuto dodávateľovi správny súd v súlade s názorom žalovaného skonštatoval, že vyhotovovanie faktúr pre tento daňový subjekt bolo účelové, t. j. bez preukázania uskutočnenia zdaniteľných obchodov. Predmetné obchody mali podľa názoru správneho súdu za účel znižovať daňovú povinnosť žalobkyne na základe odpočtu dane z pridanej hodnoty. Nadobúdateľom bola žalobkyňa, pričom tovar bol dodávaný priamo z Poľska,
- námietka žalobkyne, podľa ktorej správcovi dane určená lehota na vyjadrenia menej ako 8 dní v rozpore s § 27 ods. 1 daňového poriadku, je nedôvodná. Správny súd poukázal, že správca dane oboznámil žalobkyňu s výsledkom daňovej kontroly na ústnom pojednávaní dňa 12. marca 2015. Na tomto úkone sa mala žalobkyňa možnosť oboznámiť aj s celým spisovým materiálom. Oboznámenie so skutočnosťami zistenými pri daňovej kontrole bolo žalobkyňi doručené 10. marca 2015, pričom tá sa vyjadrila 30. marca 2015,

- správca dane a žalovaný dostatočným spôsobom odôvodnili svoje závery. Správny súd poukázal na skutočnosť, že daňová povinnosť je prioritne na strane žalobkyne, pričom správca dane mal za úlohu zistiť rozhodujúce skutočnosti pre správne určenie dane. Navyše zo strany žalobkyne nebolo konkretizované, pri vyhodnotení ktorej faktúry by správca dane nedostatočne alebo nesprávne postupoval.

III. Kasačná sťažnosť žalobkyne, stanoviská účastníkov

Žalobkyňa podala voči rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť. Dôvody na podanie kasačnej sťažnosti žalobkyňa oprela o § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP. Prezentovala názor, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe správneho súdu. Navrhla, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Žalobkyňa alternatívne navrhla, aby kasačný súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcovi dane a vrátil vec správcovi dane na ďalšie konania. Vo svojej kasačnej sťažnosti namietala, že

- zo strany správneho súdu nebolo dostatočným spôsobom vyhodnotené, či žalovaný a správca dane dostatočným spôsobom vyhodnotili vykonané dokazovanie a závery tohto dokazovania. Podľa názoru žalobkyne nemali orgány finančnej správy dostatok podkladov na rozhodnutie vo veci,

- bolo na žalobkyňu zo strany finančnej správy neodôvodnene prenesené dôkazné bremeno. Poukázala na to, že rozhodnutie správneho súdu je postavené na hypotézach a domnienkach. Uviedla, že vlastníctvo tovaru spoločnosťou Mirbes, s. r. o. bolo potvrdené dopravcami, dodávateľmi a spočiatku aj svedkyňou pani S.. Pre závery súdu bola však rozhodujúca tá časť jej výpovede, ktorá smerovala v neprospech žalobkyne. Pre žalobkyňu bolo nepochopiteľné, že spoločnosť Mirbes, s. r. o. bola označovaná kvôli jej ekonomickej neaktivite v čase rozhodovania za nárazníkovú spoločnosť. V prospech žalobkyne svedčia viaceré svedecké výpovede, ktoré však správny súd a ani žalovaný nezobrali na zreteľ. Venovali sa len spochybňovaniu tvrdení žalobkyne s už dopredu nadobudnutým presvedčením o podvodnej činnosti z jej strany. Nebola rešpektovaná požadovaná miera rozloženia dôkazného bremena. Žalovaný za rozhodujúci listinný dôkaz vyhodnotil certifikát pre obchod vo vnútri spoločenstva. Z ničoho pritom nevyplýva, že by sa malo jednať o rozhodujúci dôkaz,

- správny súd sa nevyssporiadal s judikatúrou Európskej únie. Žalobkyňa pri tejto námietke uviedla viaceré výňatky z rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie. Tiež poukázala na rozsudok Krajského súdu v Plzni, Českej republike. Na základe týchto výňatkov podľa názoru žalobkyne neprišlo zo strany vnútroštátnych orgánov k vysporiadaniu sa s požiadavkami týkajúcimi sa dôkazného bremena, princípu neutrality, adekvátnej miery opatrnosti daňového subjektu a kontrol zo strany príslušných daňových orgánov. Z predmetnej judikatúry má vyplývať, že žalobkyňa dostatočným spôsobom preukázala svoj nárok a správny súd uvádzal konštatovania, ktoré sú v priamom rozpore s uvedenou judikatúrou,

- správny súd účelovo spochybnil preložené doklady. Žalobkyňa v tejto súvislosti spochybnila zákonnosť daňovej kontroly, nakoľko podľa ňou uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky má byť

daňová kontrola začatá na základe podozrenia oznámeného žalobkyňu. K tomu však neprišlo. Žalobkyňa pri tejto námietke opätovne akcentovala skutočnosť, že preukázala všetku potrebnú dokumentáciu verifikujúcu realizáciu zdaniteľných obchodov. Uviedla, že žalovaný a ani správny súd nepreukázali jej nepravdivosť, ale len účelovo spochybňovali skutočnosti v nej uvedené,

- prišlo k prekročeniu medzí zákonom dovolenej správnej úvahy. Žalobkyňa opätovne v tejto súvislosti poukázala na to, že žalovaný rozhodoval nad rámec svojej právomoci bez prihliadnutia na žalobkyňu uvádzané skutočnosti. Žalovaný a správny súd mali povinnosť vysporiadať sa s námietkami žalobkyne, čo však neučinili,

- nebol spoľahlivo, presne a úplne zistený skutkový stav veci a prišlo k porušeniu princípu dvojinstančnosti konania. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný a ani správca dane nevykonali náležité dokazovanie v potrebnom rozsahu. Správny súd sa podľa názoru žalobkyne s touto skutočnosťou nevysporiadal. Žalobkyňa nekonkretizovala, v čom videla porušenie princípu dvojinstančnosti správneho konania,

- v danom konaní nie je možné zastupovať orgány činné v trestnom konaní. Podľa názoru žalobkyne je zrejmé, že v priebehu celého správneho konania konajúce orgány nazerali na ňu ako na právoplatne odsúdenú páchatelku trestného činu podvodu. Z tohto dôvodu má žalobkyňa pochybnosť o ich neustrannosti a nezaujatosti,

- žalovaný sa nevysporiadal vo svojom rozhodnutí so všetkými skutočnosťami uplatnenými v odvolaní žalobkyne, čím prišlo k porušeniu § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v účinnom znení (ďalej len „správny poriadok“). Rovnako správny súd sa podľa názoru žalobkyne nevysporiadal so všetkými podstatnými a právne významnými skutočnosťami,

- prišlo k porušeniu princípu proporcionality. Žalobkyňa poukázala na nezákonnosť daňovej kontroly, ako podkladu pre vydanie rozhodnutí v administratívnom konaní. Poukázala na článok 10 nariadenia Rady Európskej únie č. 904/2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty v účinnom znení (ďalej len „nariadenie“), podľa ktorého mal žiadaný orgán poskytnúť informácie najneskôr do troch mesiacov od prijatia žiadosti.

Žalobkyňa zároveň navrhla priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril. Vo vyjadrení uviedol, že žalobkyňu vznesené námietky považuje za nedôvodné a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Okrem iného uviedol, že spoločnosti Mirbes, s. r. o. SLOVAKIA FARMA s. r. o. nevykonávali žiadnu ekonomickú činnosť. K porušeniu princípu proporcionality sa vyjadril spôsobom, že daňovú kontrolu riadne prerušil. Návrh žalobkyne na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti považoval za neopodstatnený.

IV. Prerušenie veci kasačným súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Sžfk/57/2018 zo dňa 8. júla 2020 prerušil konanie o kasačnej sťažnosti na žiadosť žalobkyne podľa § 100 ods. 1 písm. c) SSP s odôvodnením, že v obdobnej veci prišlo k podaniu prejudiciálnych otázok na Súdny dvor Európskej únie. Súdny dvor Európskej únie rozsudkom č. C-186/20 zo dňa 30. septembra 2021 (ďalej len „rozsudok Súdneho dvora Európskej únie“) zhrnul položené prejudiciálne otázky nasledovne: vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či sa má článok 10 nariadenia v spojení s jeho odôvodnením 25 vykladať v tom zmysle, že stanovuje lehoty, ktorých prekročenie môže ovplyvniť zákonnosť prerušenia daňovej kontroly stanoveného právom žiadajúceho členského štátu dotedy, kým žiadaný členský štát neposkytne informácie požadované v rámci mechanizmu administratívnej spolupráce stanoveného týmto nariadením. Vo svojom rozsudku prišiel Súdny dvor Európskej únie k záveru, že článok 10 nariadenia v spojení s jeho odôvodnením 25 sa má vykladať v tom zmysle, že nestanovuje lehoty, ktorých prekročenie môže ovplyvniť zákonnosť prerušenia daňovej kontroly stanoveného právom žiadajúceho členského štátu dotedy, kým žiadaný členský štát neposkytne informácie.

Žalobkyňa podaním zo dňa 27. januára 2022 sa vyjadrila k rozsudku Súdneho dvora Európskej únie spôsobom, že odpoveď na prejudiciálnu otázku nezodpovedá položenej otázke. Z tohto dôvodu navrhla položiť Súdnemu dvoru Európskej únie nasledovných šesť prejudiciálnych otázok:

- Lehoty uvedené v čl. 10 nariadenia majú pre žiadaný orgán záväzný charakter alebo odporúčací charakter?

- V prípade, ak žiadaný a žiadajúci orgán neaplikujú postup v zmysle čl. 11 a čl. 12 nariadenia, je povinný žiadaný orgán poskytnúť informácie výhradne v lehote uvedenej v čl. 10 nariadenia?

- V prípade, ak žiadaný orgán a žiadajúci orgán uzavru osobitnú dohodu v zmysle čl. 11 nariadenia, môžu lehotu na poskytnutie informácií predĺžiť o ľubovoľnú lehotu alebo len o lehotu definovanú v čl. 10 nariadenia?

· Je možné charakterizovať nedodržanie lehôt uvedených v čl. 10 nariadenia a súčasne neuzavretie osobitnej dohody medzi žiadaným a žiadajúcim orgánom o predĺžení lehoty na poskytnutie informácií v zmysle čl. 11 nariadenia za porušenie nariadenia?

· Je možné charakterizovať nedodržanie lehôt uvedených v čl. 10 nariadenia a súčasne neinformovanie žiadajúceho orgánu o nemožnosti odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote v zmysle čl. 12 nariadenia za porušenie nariadenia?

· V prípade, ak žiadaný orgán prekročí odlišnú lehotu dohodnutú na základe dohody v zmysle čl. 11 nariadenia, takéto porušenie je možné považovať za porušenie nariadenia?

Žalovaný vo vyjadrení k rozsudku Súdneho dvora Európskej únie uviedol, že jeho vyjadrenie považuje za dostatočné na ďalšie konanie.

V. Právne posúdenie veci kasačným súdom

So zreteľom na zriadenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, tento súd v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal kasačnú sťažnosť a rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení.

Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou. Súdny poplatok za podanú kasačnú sťažnosť bol uhradený.

Kasačný súd po vecnom posúdení prišiel k záverom, ktoré deklaroval vo výroku svojho rozsudku a bližšie ich odôvodňuje v nasledovnom texte.

V.I. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 24 ods. 3 prvej vety daňového poriadku správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane.

Podľa § 46 ods. 1 prvej vety daňového poriadku daňová kontrola začína dňom určeným v oznámení správcu dane o daňovej kontrole.

Podľa § 5 ods. 7 SSP správny súd sám určuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne.

Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

Podľa § 453 ods. 1 časti vety pred bodkočiarkou SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti.

Podľa čl. 10 prvej vety nariadenia žiadaný orgán poskytuje informácie... tak rýchlo, ako je to len možné, no najneskôr tri mesiace po dni prijatia žiadosti.

V.II. Posúdenie námietky týkajúcej sa nedostatku potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci

Z predmetnej námietky nie je zrejmé, aké dôkazy vykonané žalovaným a správcom dane spochybňujú závery, ktoré tieto orgány verejnej správy prezentovali vo svojich rozhodnutiach. Táto námietka je postavená všeobecne bez toho, aby žalobkyňa poukázala aspoň na jeden logický nesúlad pri vyhodnocovaní skutkového stavu orgánmi verejnej správy. Z uvedeného dôvodu kasačný súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú.

V.III. Posúdenie námietky týkajúcej sa nedôvodného prenesenia dôkazného bremena na žalobkyňu

V zmysle § 24 ods. 2 daňového poriadku dokazovanie vedie správca dane, ktorý v súlade s ods. 3 verifikuje daňovými subjektmi preukazované skutočnosti. Hodnotenie dôkazov patrí správcovi dane, ktorý ich podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku hodnotí jednotlivo a následne v ich vzájomnej súvislosti.

Do pôsobnosti správneho súdu v súlade s § 6 ods. 1 SSP patrí kontrola rozhodnutí orgánov verejnej správy. Pri kontrole dokazovania je tak úlohou správneho súdu posúdiť, či bolo dokazovanie zo strany správcu dane a žalovaného vedené spôsobom, aby bol čo najúplnejšie a zákonným spôsobom zistený

skutkový stav. Správny súd tiež skúma, či vo vyhodnocovaní skutkového stavu neprišlo k zrejším logickým odchýlkam.

Kasačný súd s poukazom na rozsudok správneho súdu nezistil také nedostatky, ktoré by mali za následok neúmerné prenesenie dôkazného bremena na žalobkyňu v procese dokazovania. Zo súdneho a administratívneho spisu je zrejmé, že správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie. Je pritom prirodzené, že pri takto rozsiahlom dokazovaní sa vyskytnú aj rozporné dôkazy. V súlade s § 3 ods. 3 daňového poriadku je však na správcovi dane, aby po posúdení všetkých týchto dôkazov si sám zodpovedal, ktoré dôkazy by mali v celom procese prevážiť.

Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti poukazuje na to, že existovali aj iné dôkazy, ktoré sú rozporné so závermi správcu dane a žalovaného. V kasačnej sťažnosti pri uvedenej námietke však túto skutočnosť prezentuje len všeobecne. Pokiaľ kasačný súd, ktorý je v súlade s § 453 ods. 1 časťou vety pred bodkočiarkou SSP striktné viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti, nezhliadol konkrétne logické nedostatky v úvahách správneho súdu, žalovaného a správcu dane, na ktoré poukazuje žalobkyňa, nemôže dať žalobkyni za pravdu.

V kasačnej sťažnosti žalobkyňa poukazuje na svedecké výpovede dopravcov a dodávateľov. Neuvádza však, v čom a v akom rozsahu boli tieto výpovede tak významné, že by mali byť prioritizované pred dôkazmi, ktoré za podstatné považovali správca dane a žalovaný. Je nutné si uvedomiť, že hodnotenie skutkového stavu je komplexnou činnosťou, kde je potrebné všetky dôkazy vyhodnocovať vo vzájomnej súvislosti. Za predpokladu, že žalobkyňa spochybňuje vyhodnotenie skutkového stavu, je potrebné, aby presne uviedla, ktoré dôkazy a v čom spochybňujú tvrdenia žalovaného v rozsahu schopnom spochybniť závery žalovaného.

Vo vzťahu ku skutočnosti, že žalovaný považoval za nosný dôkaz certifikát pre obchod vo vnútri spoločenstva, kasačný súd tento dôkaz považuje tiež za významný. Kasačný súd dáva za pravdu žalobkyni v tom, že tento dôkaz sa musí posudzovať v kontexte iných dôkazov. Žalobkyňa vo svojej sťažnosti však neuvádza žiadne iné dôkazy, ktoré by predmetný dôkaz vyvracali, alebo spochybňovali. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti kasačný súd vyhodnotil predmetnú námietku za nedôvodnú. V.IV. Posúdenie námietky týkajúcej sa nevysporiadania sa s judikatúrou Európskej únie

Z predloženej námietky nie je zrejmé, aké závery správneho súdu žalobkyňa namieta. Kasačný súd pripomína, že rozhodovací proces pozostáva zo zisťovania dôkazov, následného podradenia skutkového stavu pod príslušné právne normy a samotného rozhodnutia. Z výňatkov rozhodnutí uvádzaných žalobkyňou vôbec nie je zrejmé, v čom mal správny súd pochybiť a v čom jeho závery boli v rozpore s predmetnými rozhodnutiami.

V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že jednotlivé právne vety obsiahnuté v odôvodneniach súdnych rozhodnutí je potrebné posudzovať v kontexte skutkového stavu a celkového právneho posúdenia. Jednotlivé výňatky netvoría samostatné všeobecné pravidlá so silou právnych noriem.

V praxi kasačného súdu nie je výnimočné, že kasační sťažovatelia vytrhávajú z už vydaných rozhodnutí jednotlivé časti a namietajú rozpor týchto častí so závermi prezentovanými buď správnymi súdmi alebo orgánmi verejnej správy. Často sa tak deje bez toho, aby kasační sťažovatelia upriamili pozornosť na to, s ktorými konkrétnymi závermi správneho súdu a orgánov verejnej správy sú tieto výňatky v rozpore. Kasačný súd konštatuje, že takýto postup je v rozpore so samotným zmyslom práce s judikatúrou. Pokiaľ majú byť závery už vydaného rozhodnutia použiteľné na danú vec, treba skúmať primárne skutkovú príbuznosť týchto vecí. Je tiež potrebné poukázať na to, v čom konkrétne sa správny súd odchýlil od predošlej judikatúry. Všeobecné tvrdenia, že závery správneho súdu sú v rozpore s výňatkami súdnych rozhodnutí majúcich v kasačných sťažnostiach často charakter účelových kompilátov, nemôžu obstať ako relevantný kasačný bod preukazujúci nesprávne právne posúdenie veci, prípadne odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

S ohľadom na uvedené skutočnosti považuje kasačný súd predmetnú námietku za nedôvodnú.

V.V. Posúdenie námietky týkajúcej sa účelového spochybnenia predložených dokladov

K časti námietky týkajúcej sa neoznámenia dôvodu pre ktorý začala daňová kontrola, kasačný súd uvádza, že v zmysle § 46 ods. 1 prvej vety zákona o správe daní daňová kontrola je spojená s doručením oznámenia daňovému subjektu o začatí daňovej kontroly. Z ustanovení daňového poriadku pritom nevyplýva, že by mal správca dane povinnosť oznamovať žalobkyni, prečo voči nej začal daňovú kontrolu.

Vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu Ústavného súdu Českej republiky, z ktorého má povinnosť oznamovať dôvod kontroly žalobkyni vyplývať, kasačný súd poznamenáva, že v súlade s čl. 1 ods. 1 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v účinnom znení je Slovenská republika zvrchovaný štát. Z tohto článku vyplýva, že povinnosti pre štátne orgány Slovenskej republiky nie je možné odvíjať od rozhodnutí vnútroštátnych súdnych autorít iných štátov.

K vyhodnoteniu skutkového stavu žalovaným i správcom dane a jeho preskúmaniu správnym súdom sa kasačný súd vyjadril v časti V.III. tohto rozsudku, na ktorú aj pri odôvodňovaní tejto námietky odkazuje. Kasačný súd poznamenáva, že táto námietka je postavená veľmi všeobecne a nie je zrejmé, v čom konkrétne žalovaný a správny súd skutkový stav nezákonne vyhodnotili.

S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti kasačný súd vyhodnotil predmetnú námietku ako nedôvodnú. V.VI. Posúdenie námietky týkajúcej sa prekročenia medzí povolenej správnej úvahy

Žalobkyňa pri tejto námietke neuviedla, v čom konkrétne prišlo k prekročeniu medzí zákonom dovolenej správnej úvahy. Tiež žalobkyňa bližšie nedefinovala v čom žalovaný rozhodoval nad rozsah svojej právomoci. Rovnako neuviedla, s ktorými jej námietkami sa žalovaný a správny súd nevysporiadali.

Takto postavená námietka je veľmi všeobecná a abstraktná. Kasačný súd bez poukazu na konkrétne porušenia týkajúce sa rozhodovania nad rámec právomoci nie je schopný túto námietku posúdiť. Rovnako nevie posúdiť túto námietku za predpokladu, že žalobkyňa nekonkretizuje, s čím všetkým sa žalovaný a správny súd nevysporiadali. Kasačný súd považuje rozhodnutie správneho súdu za jasné, zrozumiteľné a logicky odôvodnené. Z tohto dôvodu kasačný súd vyhodnotil predmetnú námietku ako nedôvodnú.

V.VII. Posúdenie námietky týkajúcej zistenia skutkového stavu

Kasačný súd nezistil, že by zo strany správneho súdu neprišlo k vyhodnoteniu zistenia skutkového stavu žalovaným a správcom dane. Z rozsudku správneho súdu je zrejmé, že sa správny súd riadne zaoberal vyhodnotením skutkového stavu zisteným žalovaným a správcom dane (pozri napríklad bod 52) a skutkové zistenia orgánov finančnej správy riadne a presvedčivo posúdil. Zo strany žalobkyne pritom v kasačnej sťažnosti nezaznelo, pri vyhodnocovaní ktorých konkrétnych dôkazov malo prísť k pochybeniu na strane žalovaného, správcu dane a správneho súdu. S ohľadom na uvedené kasačný súd vyhodnotil predmetnú námietku ako nedôvodnú.

V.VIII. Posúdenie námietky týkajúcej sa nemožnosti zastúpenia orgánov činných v trestnom konaní orgánmi finančnej správy

Predmetná námietka smeruje voči žalovanému a správcovi dane bez toho, aby zo strany žalobkyne prišlo k vytknutiu nezákonnosti v postupe alebo rozsudku správneho súdu. V zmysle § 438 ods. 1 SSP kasačná sťažnosť môže smerovať len voči rozhodnutiu správneho súdu. Z dôvodu, že žalobkyňa pri tejto námietke správneho súdu nevytýka žiadne porušenie správneho súdu, kasačný súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú.

V.IX. Posúdenie námietky týkajúcej sa nevysporiadania sa so všetkými skutočnosťami

Z predmetnej námietky nevyplýva, s akými skutočnosťami sa tak žalovaný ako aj správny orgán nevysporiadali. Pre úplnosť kasačný súd uvádza, že v zmysle § 163 daňového poriadku sa správny poriadok na daňové konanie nevzťahuje. Z tohto dôvodu nie je možné jednotlivé práva a povinnosti stanovené správnym poriadkom aplikovať v daňovom konaní. S ohľadom na uvedené kasačný súd vyhodnotil túto námietku za nedôvodnú.

V.X. Posúdenie námietky týkajúcej sa porušenia princípu proporcionality

Kasačný súd pri posudzovaní tejto námietky vychádzal so záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie. Je pravdou, že trojmesačná lehota uvedená v čl. 10 prvej vete nariadenia bola prekročená. Toto prekročenie však samo o sebe v súlade so závermi rozsudku Súdneho dvora Európskej únie nespôsobuje nezákonnosť daňovej kontroly. S ohľadom na všetky tieto skutočnosti vyhodnotil kasačný súd podanú námietku za nedôvodnú.

V.XI. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

Kasačný súd sa v súlade s vyššie uvedeným nestotožnil s námietkami žalobkyne voči rozsudku správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti. Podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. (1) v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Nakoľko žalobkyňa nemala v kasačnom konaní úspech, kasačný súd jej trovy konania nepriznal. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani úspešnému žalovanému z dôvodu, že žalovaný je orgánom štátnej správy a kasačný súd v danej veci nevzhliadol výnimočnosť situácie zakladajúcu nárok na priznanie náhrady trov konania takémuto orgánu.

VI. Rozhodovanie o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti

Podľa § 446 ods. 2 písm. a) SSP odkladný účinok podanej kasačnej sťažnosti vo veci nastáva priamo zo zákona. Z tohto dôvodu kasačný súd nie je oprávnený rozhodnúť o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti. Preto o návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd nerozhodoval.

VII. Vysporiadanie sa s návrhom na predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie

Kasačný súd je toho názoru, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie dostatočným spôsobom zodpovedal otázky pre posúdenie zákonnosti prerušenia daňovej kontroly a vplyvu tohto prerušenia na zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie jednoznačne vyplýva, že prekročením lehoty uvedenej v čl. 10 nariadenia nedochádza k nezákonnosti prerušenia daňovej kontroly. Nedochádza tým teda ani k nezákonnosti daňovej kontroly ako takej.

Uvedený záver je dostatočný na posúdenie kasačnej námietky žalobkyne týkajúcej sa porušenia princípu proporcionality. Kasačný súd preto s ohľadom na princíp hospodárnosti konania vyjadrený v § 5 ods. 7 SSP nepodá návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie. O návrhu žalobkyne vzhľadom na konštatované závery rozhodol podľa § 25 prvej vety SSP a § 162 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v účinnom znení spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

VIII. Hlasovanie senátu

43. Tento rozsudok prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.